

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ประเภทการศึกษาสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา ตัวอย่างประชากร คือ ครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ที่ได้ดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งมี 2 ประเภท คือ 1) แบบสัมภาษณ์ครุวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 2) แบบวิเคราะห์รายงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ครุวิทยาศาสตร์ที่ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และวิเคราะห์รายงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุวิทยาศาสตร์ที่ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และแบบวิเคราะห์รายงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษากระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครุวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ชั้นตอนการทำวิจัย 4 ชั้นตอน เป็นเกณฑ์ในการนำเสนอ คือ 1) การสำรวจปัญหาและศึกษา 2) การวางแผนการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 3) การดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 4) การสรุปผลและการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พぶว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการตามชั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนครบถ้วน แต่ไม่ครบถ้วนขั้นตอนอย่อย แต่ละชั้นตอนมีวิธีการดำเนินการสรุปได้ดังนี้

1. การสำรวจปัญหาและกำหนดปัญหา พぶว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในชั้นตอนนี้ แต่ ไม่ครบถ้วนขั้นตอนอย่อย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขั้นระบุปัญหา ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในชั้นนี้ โดยพぶว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 100 มีการระบุปัญหา และใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะสอน สำหรับเกณฑ์ในการเลือกปัญหา พぶว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 100 ใช้ผลสัมฤทธิ์เป็นเกณฑ์

รองลงมา ร้อยละ 82.05 เลือกปัญหาที่สอดคล้องกับความสามารถของครู และครุร้อยละ 74.36 ต้องการแก้ไขปัญหาด้านพุทธิพิสัย

1.2 ขั้นศึกษาสภาพของปัญหา ครุวิทยาศาสตร์ฯ ไม่ได้ดำเนินการในขั้นนี้
ทุกคน โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 94.87 มีการศึกษาสภาพของปัญหา โดยพิจารณาจากจำนวนนักเรียนที่เป็นปัญหา และร้อยละ 51.28 พิจารณาปัญหาที่เกิดกับนักเรียนบางส่วนของชั้นเรียน รองลงมา ร้อยละ 35.90 พิจารณาปัญหาที่เกิดกับนักเรียนจำนวนมากเกินครึ่งชั้นเรียน และครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 49.53 เลือกลักษณะของปัญหาที่พบว่า นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน คุยกัน ในชั้นเรียน เช้าเรียนช้า ไม่ส่งงานตรงตามเวลา รองลงมา ร้อยละ 35.90 พบร่วมกับนักเรียนทำแบบทดสอบแล้วได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ผ่าน หรือ นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียน

1.3 ขั้นวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ครุวิทยาศาสตร์ฯ ไม่ได้ดำเนินการในขั้นนี้
ทุกคน โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 87.18 มีการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา โดยครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนที่วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาใช้วิธีการซักถามนักเรียนที่เกิดปัญหาร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน รองลงมา ร้อยละ 56.41 ใช้การซักถามเพื่อนักเรียน ทั้งนี้ ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนที่วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาระบุว่าปัญหามากจากนักเรียน

1.4 ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหาและระบุคำตอบที่คาดหวัง
ครุวิทยาศาสตร์ฯ ไม่ได้ดำเนินการในขั้นนี้ทุกคน โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 94.87 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา และร้อยละ 79.49 มีการระบุคำตอบที่คาดหวัง

2. การวางแผนการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบร่วมกับครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ครบถ้วนอย่างโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ขั้นกำหนดวิธีการแก้ปัญหา ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้
โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 100 มีการหาแนวทางในการแก้ปัญหาจากการศึกษาจากตัวเรียน เอกสาร วิทยานิพนธ์ รองลงมา ร้อยละ 48.72 หาแนวทางจากการปรึกษาวิทยากร ศึกษานิเทศก์ ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 76.92 กำหนดวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีเสริมแรง รองลงมา ร้อยละ 71.79 ใช้สื่อการเรียนการสอน และครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 61.54 เป็นผู้สร้างและพัฒนาวิธีการในการแก้ปัญหาเอง

2.2 ขั้นกำหนดเครื่องมือและสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ โดยพบว่าครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 94.87 เก็บรวบรวมข้อมูลให้วิธีการสังเกต รองลงมา ร้อยละ 76.92 ใช้วิธีการทดสอบ ส่วนเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลร้อยละ 89.74 ใช้แบบสังเกต รองลงมา ร้อยละ 76.92 ใช้แบบทดสอบ และครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 58.97 สร้างเครื่องมือด้วยตนเอง และครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 92.31 โดยไม่มีการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3 กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูล ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้

โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 41.03 วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีจัดกลุ่มข้อมูล และครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนใช้วิธีสืบความหมายผลการวิจัยด้วยความเรียบ

3. การดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ ครบถ้วน แต่ไม่ต่อเนื่องกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 92.31 ดำเนินการแก้ไขปัญหาตามแผนที่วางไว้ โดยไม่มีการปรับปรุงการแก้ไขปัญหา

3.2 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 97.44 วิเคราะห์ข้อมูลตามแผนที่วางไว้ โดยไม่มีการปรับปรุงการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การสรุปผลและการสะท้อนผลการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ แต่ไม่ครบถ้วน แต่ไม่ต่อเนื่องกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ขั้นสรุปผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคนดำเนินการในขั้นนี้ โดยครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 97.44 สรุปผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่สามารถแก้ปัญหาได้

4.2 ขั้นเขียนรายงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ครุวิทยาศาสตร์ฯ ทุกคน ดำเนินการในขั้นตอนนี้ โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 82.05 เขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบ 1 หน้า และครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 84.62 มีการเผยแพร่งานวิจัยจากการส่งรายงานการวิจัยให้ผู้บริหาร ร้อยละ 53.85 เผยแพร่งานวิจัยในหมวดวิทยาศาสตร์ภายในโรงเรียน และ ร้อยละ 48.72 เผยแพร่ในหมวดวิชาอื่นภายในโรงเรียน

4.3 สะท้อนผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ครุวิทยาศาสตร์ฯ ดำเนินการในขั้นตอนนี้ไม่ครบถ้วน โดยพบว่า ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 84.62 ไม่มีการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

4.4 นำผลวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไปใช้และวางแผนเพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหาใหม่ ครุวิทยาศาสตร์ฯ ร้อยละ 100 นำผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ได้ไปใช้ในชั้นเรียน แต่ร้อยละ 23.08 ดำเนินการในการวางแผนเพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหาใหม่ และร้อยละ 76.92 ไม่มีการวางแผนการวิจัยปฏิบัติการต่อไป

อภิปรายผล

1. ในขั้นตอนการสำรวจปัญหาและกำหนดปัญหา พบร่วมกันว่าครุวิทยาศาสตร์ฯ ที่ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนส่วนมากมีวิธีการระบุปัญหาจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะสอน และการทดสอบนักเรียนในชั้นเรียน นอกจากนั้น ครุวิทยาศาสตร์ฯ ใช้ผลลัพธ์ของนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการเลือกปัญหา และสอดคล้องกับความสามารถของครุ แสดงว่าครุเลือกปัญหาการวิจัยตามความสามารถของตน ยอดคล่องกับที่ สุวิมล ว่องวนิช (2543) กล่าวถึงปัญหาวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่าครัวเป็นปัญหาที่ครุสามารถจัดการได้มีความเป็นไปได้ในการทำวิจัย หมายความว่าสามารถที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน คือ “ปัญหาที่มีความหมายและมีประโยชน์ในทางปฏิบัติแก่ครุผู้ทำวิจัย ปัญหาต้องสามารถหาคำตอบได้ตามความสามารถของครุ ไม่กราบหรือลึกซึ้งเกินศักยภาพของครุที่จะทำวิจัย และปัญหาวิจัยต้องสอดคล้องกับประสบการณ์ ความสนใจและความถนัดของผู้วิจัย เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการวิจัย” ผลงานให้ครุสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ไม่เกินความสามารถของครุ และสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ได้จริง ไม่ใช่วิจัยที่ครุดำเนินการแล้วไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้และไม่มีการนำไปใช้

คู่ร้อยละ 5.13 ขาดการศึกษาสภาพของปัญหา ทำให้ขาดความเข้าใจในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น อาจทำให้ระบุสิ่งที่ต้องแก้ไขผิดพลาดได้ ดังที่ Calhoun (1994) กล่าวว่า “ครูต้องศึกษาสภาพของสิ่งที่สนใจจะศึกษาโดยต้องมุ่งเป้าหมายเพื่อนักเรียน” และทิศนา แรมมณี (2546) กล่าวว่า “การที่ครูจะสามารถระบุปัญหาวิจัยให้ชัดเจนได้ต้องอาศัยความเข้าใจในสภาพปัญหาที่ชัดเจน การระบุสภาพหรือลักษณะของปัญหาให้ชัดเจน ย่อมมีความสำคัญต่อการศึกษาวิจัย เพราะจะช่วยให้ครูสามารถระบุคำถาวรวิจัยได้ชัดเจน” และพบว่าคู่ร้อยละ 12.82 ขาดการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ทำให้หนาแน่วางในการแก้ไขปัญหาได้ยาก และอาจทำให้เลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสม สงผลให้ครูไม่เข้าใจในสถานการณ์ที่ตนประสบอย่างแท้จริง ดังที่อุทุมพร จามรمان (2544) ได้กล่าวถึงการระบุสาเหตุของปัญหาว่า “เมื่อได้ปัญหาครูต้องวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง โดยการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน การซักถามพูดคุย การอ่านประวัติของนักเรียน การพูดคุยกับครูคนอื่น เพื่อนักเรียน และผู้ปกครอง” ทำให้การดำเนินการวิจัยของครูไม่สอดคล้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข ผลการวิจัย คือ วิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้นั้นอาจไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เพราะการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเป็นหัวใจของการดำเนินการวิจัย

2. การวางแผนการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พ布ว่าครูทุกคนกำหนดวิธีการแก้ปัญหา โดยมีวิธีการหาแนวทางในการแก้ปัญหา จากการศึกษาตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ แสดงถึงการการค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งการอ่านหนังสือ และวิทยานิพนธ์ ทำให้ได้วิธีการและนวัตกรรมที่หลากหลาย ทันสมัย มีการนำงานวิจัยทางวิชาการไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ครูส่วนมากกำหนดวิธีแก้ปัญหาด้วยการเสริมแรง เพราะทำได้ง่าย โดยมีการเสริมแรงทั้งการเสริมแรงทางบวก คือ การชมเชย ให้รางวัล และการเสริมแรงทางลบคือการทำให้นิ่วกล่าว ตักเตือน และลงโทษ ซึ่งวิธีการแก้ปัญหานี้ครูวิทยาศาสตร์ไม่ได้มีการสร้างเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา รองลงมาครูใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยใช้สื่อการเรียนการสอน เช่นจากเมื่อทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแล้ว ครูได้ชิ้นงานที่เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ต่อได้ ครูส่วนมากสร้างชั้มนิเวศการแก้ปัญหาเอง และกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต เนื่องจากสามารถเก็บข้อมูลได้สะดวก สามารถทำได้ขณะสอน รองลงมาคือ การทดสอบ และส่วนมากกำหนดเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยแบบสังเกต การที่ครูใช้วิธีการหลากหลายและเก็บข้อมูลหลายแห่งหลายประเภท ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สดคคล่องกับ อุทุมพร จำรman (2537) กล่าวถึง “การรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งเป็นการตรวจสอบความตรงของข้อมูลเดียวกัน” การกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการเก็บข้อมูลนั้น สดคคล่องกับผลการศึกษาของประภัสสร วงศ์ดี (2540) พ布ว่า เครื่องมือในการวิจัยส่วนใหญ่

ครูสร้างขึ้นเอง และไม่มีการหาคุณภาพของเครื่องมือ นอกจากนั้นการที่ครูไว้วางแผนการดำเนินการวิจัยล่วงหน้าทำให้ครูคิดถึงการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ การระบุรายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ วิธีการแก้ปัญหา ขั้นตอนการทำงาน การควบคุมและประเมินการดำเนินงาน ครูต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน

3. ในขั้นตอนการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบร่วมกับครูส่วนมากดำเนินการตามแผนที่วางไว้ และมีครูส่วนน้อยที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นลักษณะของวิจัยปฏิบัติการที่มีการประเมินการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอน และการปฏิบัติงานจะต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงได้ตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับที่ Kemmis and McTaggart (1988) กล่าวว่า “การปฏิบัติงานจะดำเนินตามแนวที่ได้วางแผนไว้อย่างมีเหตุผลและมีการควบคุม และแผนที่วางไว้สำหรับการปฏิบัติจะต้องสามารถแก้ไขได้ การปฏิบัติงานจะต้องเปลี่ยน หรือปรับปรุงไปได้เรื่อยๆ” การที่ครูมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการแก้ปัญหา แสดงว่าครูการควบคุมและประเมินการดำเนินงาน ผลงานให้ครูดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยที่ได้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

4. ในขั้นตอนการสรุปผลและสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบร่วมกับครูทุกคนสรุปผลการดำเนินการวิจัย โดยครูส่วนมากสรุปว่าวิธีการที่ใช้สามารถแก้ปัญหาได้ และครูทุกคนเขียนรายรายงานการวิจัย โดยส่วนมากเขียนรายงานวิจัยแบบ 1 หน้า เนื่องจากความสะดวก แต่รายงานวิจัยแบบนี้มีรายละเอียดน้อย ผู้อื่นที่อ่านงานวิจัยจะไม่สามารถเข้าใจขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ จึงควรส่งเสริมให้ครูเขียนรายงานวิจัยแบบ 5 บทหรือแบบรายงานวิจัยเชิงวิชาการ ครูร้อยละ 84.62 ไม่มีการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน อาจเนื่องจาก ครูขาดความเข้าใจในการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ครูไม่ทราบถึงประโยชน์ของ การสะท้อนผลข้อมูล ซึ่งอาจเกิดจากการที่ครูมีการเผยแพร่องค์ความรู้ทางเพศภายในหมวดวิทยาศาสตร์ หรือภาษาในโรงเรียน ทำให้ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูต่างโรงเรียน ซึ่งการสะท้อนผล จะทำให้ครูทราบว่าตนออกหนีออกจากผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแล้ว ครูยังได้เรียนรู้สิ่งใดและทำให้ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ลึกซึ้น ทำให้แก้ปัญหาได้ตรงสาเหตุมากและสามารถทำ การปรับปรุงงานวิจัยต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ Kemmis and McTaggart (1988) ได้กล่าวว่า “การวิจัยปฏิบัติการต้องดำเนินการผ่านขั้นตอนในลักษณะเกลียวส่วน ซึ่งเป็นวัฏจักรของการวางแผน การดำเนินการ การสังเกตอย่างมีระบบ การสะท้อนข้อมูล และหลังจากนั้นก็ย้อนกลับไปวางแผน การดำเนินการ การสังเกต และการสะท้อนข้อมูลเพื่อการวางแผนต่อไปใหม่” นอกจากนั้นยังช่วยครูพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคม ทักษะแก้ปัญหา ทักษะการคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับที่ Terry and others (1989); ครุวัชช์ ภิรมย์วัชช์ (2544) และ ทิศนา

แผนนี้ (2546) กล่าวถึงการสะท้อนผลว่าทำให้ ครูเกิดการพัฒนาทักษะในด้านการสื่อสาร ทักษะทางสังคม ทักษะแก้ปัญหา ทักษะการคิดวิเคราะห์ ครูทุกคนได้นำผลการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของตนไปใช้ สมดคล่องกับ ผลการศึกษาของ ประภัสสร วงศ์ดี (2540) พบว่า เมื่อครูทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแล้ว ครูได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน แต่ครูส่วนมากไม่มีการวางแผนเพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหาใหม่ เนื่องจากครูไม่สะท้อนผลการทำเนินการวิจัย ทำให้ขาดข้อมูลที่จะใช้ในการปรับปรุงการวิจัยต่อไป

5. จากผลการวิจัยที่ได้สรุปชั้นตอนการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู วิทยาศาสตร์ พบว่า ครูทุกคนดำเนินการครอบคลุมชั้นตอนหลัก คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการดำเนินวิจัย แต่หากพิจารณาในชั้นตอนย่อยอันเป็นลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการ ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหา การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และการสะท้อนผลการทำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่ายังมีครูที่ไม่ได้ดำเนินการในชั้นตอนนี้ ทั้งที่ครูร้อยละ 53.85 ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมากกว่า 5 ครั้ง แสดงว่าครูยังขาดความเข้าใจในการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดังที่ Kemmis and McTaggart (1988) ได้กล่าวว่า “การวิจัยปฏิบัติการไม่ใช่วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับการสอน วิธีการทางวิทยาศาสตร์ไม่ใช่มีเพียงการทดสอบสมมุติฐานและการนำข้อมูลมาสรุปเท่านั้น การวิจัยปฏิบัติการจะเกี่ยวข้องกับดัชนคคลค่อนกว้าง ในลักษณะของการพัฒนาให้ดีกว่าเดิม ไม่ใช่เพียงการศึกษาว่าเข้าเป็นอย่างไร หรือแปลความหมายข้อมูลของบุคคลในสภาพที่เป็นอยู่ การวิจัยปฏิบัติการจะมีระบบที่หมุนไปเรื่อยๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งผู้วิจัยเองและสถานการณ์แวดล้อม”

ข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ครูควรดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนควบคู่ไปกับสอนตามปกติ เนื่องจากการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสามารถใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานสอนของครู เนื่องจากครูต้องวิเคราะห์ปัญหาในการสอนของตน ทำให้ครูทราบข้อจำกัดในการสอนของตนและทำการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นซึ่งเป็นการพัฒนาการสอนของครู นอกจากนี้ยังเพิ่มทักษะในการแก้ปัญหา และการทำงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลดีต่อครูและการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้จากผลการวิจัย พบว่าครูทุกคนไม่ได้ดำเนินการครอบทุกชั้นตอนย่อย ซึ่งบางชั้นตอนถือเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ ชั้นตอนการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา พบว่า ครูบางส่วนขาดการวิเคราะห์

สาเหตุของปัญหา สงผลให้ครูไม่เข้าใจในสถานการณ์ที่ตนประสบอย่างแท้จริง ทำให้การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาทำได้ยาก และอาจทำให้เลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสม และสงผลต่อการดำเนินการวิจัยซึ่งอาจทำให้ดำเนินการวิจัยผิดพลาด ผลการวิจัยที่ได้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ และครูส่วนมากไม่มีการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัย และวางแผนเพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหาใหม่ เนื่องจาก ลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนั้นต้องมีการสะท้อนผลการทำวิจัย เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงหรือแก้ปัญหาใหม่ เมื่อครูไม่มีการสะท้อนผลการทำวิจัยจึงขาดข้อมูลในการวางแผนต่อเนื่อง และควรสนับสนุนให้ครูดำเนินการวิจัยเป็นกลุ่มนี้ นักเรียนเกิดปัญหาจำนวนมาก ครูผู้สอนที่สอนนักเรียนที่เกิดปัญหาจึงควรร่วมมือกัน จะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

เนื่องจากครูยังดำเนินการไม่ครบถ้วนดอนย่อย ซึ่งสงผลให้มีอุปสรรคในการดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยที่ได้อาจไม่ใช่คำตอบที่แท้จริง จึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการดำเนินการวิจัยของครู

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**